

[Alfred Jensen.]

senet sluger, anvendes til tilfredsstillelse af befolkningens materielle og kulturelle behov og til udvikling af teknik og videnskab. Konsekvensen heraf må være, at Danmark ikke ofrer flere millioner på oprustning eller indlader sig i samarbejde med det imperialistiske Vesttyskland, der er i gang med atombevæbning og alt har udarbejdet angrebsplaner for en kommende krig.

I stedet for fortsættelse af dette skæbnevangre spil må Danmark understøtte Sovjetunionens forslag om international afrustning efter aftale ved at give afkald på raket-skyts, atomvæbning, forøgelse af lejetrop-ernes antal og det militære samarbejde med den tyske forbundsstat og gå i gang med nedrustning som praktisk understøttelse af afrustningsforslaget.

Vi vil ikke alene stemme imod det foreliggende forslag. Vi vil fortsætte med at bekæmpe det. Vi agter ikke at affinde os med dets øgede byrder og dets tilknytning til Vesttyskland med tyske NATO-baser. Vi har sat ind for en udskydelse af forslaget færdiggørelse, fordi en sådan udskydelse ville være en appel til topkonferencen og samtidig yde et vægtigt bidrag til endnu bedre muligheder for nedskæring af de militære styrker og af militærudgifterne.

Vi har den opfattelse, at en appel til topmødet i Paris fra den danske regering og det danske folketing vil tjene til at fremme den internationale afspænding og forhandlingerne om afrustning. Jeg skal derfor nu, da vi står foran afstemningen, stille følgende forslag til motiveret dagsorden:

„Folketinget opfordrer regeringen til at rette en indtrængende henvendelse til topmødet i Paris om at træffe konkrete aftaler, der åbner vej for yderligere afspænding og international afrustning.

Folketinget fortsætter hermed behandlingen af den foreliggende sag.“

Jeg gør opmærksom på, at vedtagelsen af dette forslag til motiveret dagsorden ikke hindrer vedtagelsen af det lovforslag, der er til behandling, men den kommunistiske gruppe vil under alle omstændigheder stemme imod lovforslaget.

Formanden: Der er nu stillet følgende forslag til motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingerne.

Aksel Larsen: Det ærede medlem hr. From, hvis tale var af en sådan art, at det forekom mig, den nærmest virkede, som om han var hovedordfører vedrørende det lovforslag, vi behandler, udtalte, at det forsvaret, vi får efter militærforliget, bliver det stærkeste forsvar, Danmark har haft i nyere tid. Det er jeg ikke i stand til at bedømme. Jeg ved heller ikke, hvor langt tilbage den nyere tid rækker efter det ærede medlem hr. Froms opfattelse; men jeg er villig til i hvert fald teoretisk at gå ind på den tankegang, at vedtages dette forslag til forsvarsordning, får vi det stærkeste militære forsvar, Danmark har haft i nyere tid.

Jeg vil bare gerne spørge: er det så noget værd? For hvad hjælper det, at det er det stærkeste forsvar, vi nogen sinde har haft, hvis det ikke er noget værd? Jeg synes, det må være det afgørende kriterium for, om forslaget duer, og jeg synes, at de, der er ansvarlige for, at dette forslag er blevet udarbejdet, og som nu har bekendtgjort, at de agter at stemme for det, stadig væk skylder bare en rimelig forklaring på, hvorfor de gør det, at de skylder os oplysning om, hvorvidt de virkelig mener, det kan nytte, og at de skylder os noget, der ligner en bevisførelse for, at det kan nytte.

Man må stadig væk gøre sig klart, at sådan som krigs- og våbentechnikken er skredet frem, sådan som nye menneskemyrdende opfindelser er gjort, produceret, taget i anvendelse, eller som man har forberedt sig på at tage dem i anvendelse, ligger selv året 1940, da vi havde den 9. april, tusinde år tilbage. Man kan overhovedet ikke sammenligne med nogen tidligere situation hverken i verdenshistorien eller i Danmarks-historien. Krigsvåbnene har været forfærdelige før, de var forfærdelige i 1940, men nu, da vi har atombomber, brintbomber, raketter, nervegas og muligvis krigsvåben, som jeg overhovedet ikke kender eller har hørt tale om, må man forstå, at så stilles spørgsmålet: kan det overhovedet nytte, eller kan det skade, at et land som Danmark gennemfører en ny militærordning, idet man klamrer sig til troen på, at det i hvert fald er det stærkeste militære forsvar, vi har haft i nyere tid?

Jeg ved ikke, om der kommer en ny verdenskrig. Jeg erkender, at med den terrorbalance, der synes at være skabt, er der